

fatter. Jeg skal dernæst nævne § 4. Det er en Paragraf, hvorom der var nogen Uoverensstemmelse imellem Synspunkterne hos den Befolkning, som vi havde Lejlighed til at høre, og hos Fiskerne udenfor Fjorden. Forholdet var dette, at Fiskerbefolkningen ved Randers Fjord ønskede fuldstændigt Forbud mod mekanisk Kraft. Det, kunde man jo sige, var noget, som Fiskerne udenfor Randers Fjord ikke skulde blande sig i, og det ønskede de heller ikke, for saa vidt det her drejede sig om Indfangning af almindelige madnyttige Fisk. Men Forholdet er det, at i Randers Fjord har man blandt andre Fiskesorter en Fisk, som meget benyttes til Agn, og det vilde være højst generende for andre Fiskere, hvis det blev fuldstændigt forbudt at bruge mekanisk Kraft til Indfangning af denne Agn. Man enedes til syvende og sidst om, at man i 3½ Maaned fik Lov til at anvende mekanisk Kraft til denne Indfangning af Agn i Randers Fjord fra Randers til Fjordens Udløb, nemlig i de 3½ Vintermaaned fra 15. November til Udgangen af Februar, men kun til Udhivning af Agnvaad; og dette er nøjere beskrevet i § 4, 1ste Stykke. Der staar saaledes, at det er tilladt at anvende mekanisk Kraft til Fiskeri med Agnvaad, „hvis Armes Længde og Fangaabning tilsammen ikke overskrider 13 Meter“. Det er ganske fint-maskede Vaad, man anvender til Indfangning af Agn.

Jeg skal ikke fordybe mig videre i Lovforslaget, men jeg kan kun sige, at der er gjort, hvad der kunde gøres for at skaffe Enighed, og der er ogsaa opnaaet Enighed indenfor den Befolkning, som Loven skal omfatte; og da jeg mener — og det maa vel erkendes —, at det Udvalg, der har været nedsat for at fremkomme med Indstilling til Ministeriet, har haft nogen Forudsætning for at kunne fremkomme med et Forslag, der støtter sig til de praktiske Forhold, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Laurits Knudsen: Med dette Lovforslag forholder det sig jo ganske anderledes. Her er Tale om en fuldstændig Revision af Lov Nr. 89 af 31. Marts 1915 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaåen. Anledningen hertil er den, at man fra Randers Fiskeriforening indsendte et Andragende til Landbrugsministeriet, og at dette Andragende blev modtaget med al Imødekommen, hvorefter der blev nedsat et Udvalg den 26. Januar 1922. Dette Udvalg har altsaa arbejdet med Sagen angaaende Fiskeriet

derne og har afholdt adskillige Møder, dels med Befolkningen, dels med Fiskerne ved de Vandløb, der kunde komme ind under Loven. Det fremgaar imidlertid af de Møder, der er afholdt om Fiskeriet derovre, at der har været i alt Fald et enkelt Punkt, hvorom man ikke kunde opnaa Enighed. Der siges om et af Møderne, som blev afholdt den 29. August, at man dér har forelagt et Udkast til et Forslag til Revision af Loven om Fiskeri i Randers Fjord, og der siges endvidere i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der paa dette Møde ikke kunde opnaas Enighed med Hensyn til Spørgsmaalet om Vaaddenes Spændvidde. Jeg skal straks oplyse, at der blandt Fiskerne ved Randers Fjord er et stort Ønske om, at den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 5, 4de Stykke, forandres saaledes, at Spændvidden 60 Meter ændres til 80 Meter; det er altsaa den Bestemmelse, som siger, at et Vaad paa Strækningen fra Randers Sønderbro til Nørreåa ikke maa have en Spændvidde af over 60 Meter. Jeg har haft Forbindelse med nogle af de sagkyndige, Fiskerne ovre ved Randers Fjord, der har forklaret mig lidt om, hvor urimeligt det er at forlange af dem, at de i det hele taget skal drive Vaadfiskeri med Vaad, der kun har en Spændvidde af 60 Meter. De siger til mig, at naar et Vaad paa 60 Meter skal føres igennem Vandet paa den rette Maade, danner det en Bue og kommer i Virkeligheden ikke til at spænde over mere end ca. 40 Meter. Man vil kunne forstaa, hvad dette betyder, naar man ved, at Strækningen Randers Sønderbro til Nørreåa, en Strækning, der er ca. 3 Kilometer lang, og hvor alle Fiskere har Lov til at fiske, gennemsnitlig er 150 Meter bred. Man vil kunne forstaa, at det ikke bliver noget rigt Udbytte, Fiskerne saaledes faar ved at fiske med et Vaad, der kun spænder over ca. 40 Meter.

Det er den eneste Indvending, jeg har at gøre imod hele dette Lovforslag; jeg kan i øvrigt tiltræde alle dets Bestemmelser. Jeg ved, at Fiskerbefolkningen ved Randers Fjord er tilfreds med Loven med Undtagelse af dette ene Punkt, og — jeg kommer til at sige det allerede nu — jeg saa gerne, om den højtærede Landbrugsminister kunde gaa med til at indrømme Fiskerne Tiladelse til at bruge Vaad med en Spændvidde af 80 Meter. Det er jo sjældent at se et Lovforslag med saa mange Ændringer, som der her er Tale om, gaa saa upaatalt igennem Rigsdagen. Men det maa her erindres, at det Udvalg, der har været nedsat af Landbrugsministeriet, har udarbejdet